

ظهور حضرت مسیح(ع) در عصر حضرت مهدی(عج)

در زمان ظهور حضرت مهدی(عج)، مسیح(ع) نزول خواهند کرد و در رکاب آن بزرگوار و پشت سر آن بزرگوار اقامه نماز خواهند نمود.

در زمان ظهور حضرت مهدی(عج)، مسیح(ع) نزول خواهند کرد و در رکاب آن بزرگوار و پشت سر آن بزرگوار اقامه نماز خواهند نمود.

به گزارش خبرگزاری مهر، ضرورت همه ادیان الهی ظهور منجی حقیقی در آخرالزمان است و وعده خداوند و پیامبران بزرگ الهی در ظهور آن بزرگوار و برقراری صلح و عدالت در جهان است.

عقل و فطرت و وجدان های بیدار و تجارب بشری نیز این معنا را تأیید می نماید که سمت و سوی کاروان بشریت به سوی حکومت واحد جهانی عدالت خواه و عدالت پرور اخلاقی است. قرآن کریم و روایات اسلامی نیز بر این معنا تأکید و تصریح دارد که صالحان، وارثان زمین خواهند شد.

جالب آن است که در منابع اسلامی به طور دقیق و شفاف ولادت و شخصیت آن بزرگوار کاملاً شناخته و از ذریه فاطمه زهرا (س) و یازدهمین امام از فرزندان حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (ع) و نهمین فرزند حضرت اباعبدالله الحسین (ع) و همینطور از نسل و ذریه ائمه هدی (ع) و چهارمین فرزند از فرزندان حضرت علی ابن موسی الرضا (ع) تا آخر می باشند.

در زمان ظهور آن حضرت، مسیح(ع) نزول خواهند کرد و در رکاب آن بزرگوار و پشت سر آن بزرگوار اقامه نماز خواهند نمود و این به مفهوم خاتمیت و خاتم الاوصیاء بودن آن بزرگوار است و در روایت آمده که آن بزرگوار به حضرت مسیح(ع) احترام نموده و مسیح(ع) گوید، کسی را نرسد که بر ائمه اهل بیت (ع) تقدم بجوید و حق تقدم با شماست. [۱] کتاب منتخب الاثر ۲۵ حدیث در این رابطه نقل نموده است. و در بحارالانوار از جابر نقل شده که امام عصر (عج) به حضرت عیسی (ع) می گوید: بیایید بر ما امامت کنید. [۲] و حضرت عیسی (ع) می گوید: بعضی از شما بر بعضی دیگر امارت دارد و این عنایت خداوند نسبت به این امت است.

آنگاه می گوید این حدیث صحیح و نیکو است که بزرگان نقل نموده اند و دلالت دارد بر اینکه مهدی(عج) به جز عیسی (ع) است و این به معنی تسلیم مسیحیت و یهودیت در برابر اسلام و در برابر قرآن و آل بیت (ع) خواهد بود. چیزی که آن را در طول چهارده قرن گذشته کمتر پذیرفته اند. و همواره در برابر اسلام با جنگ های صلیبی و صهیونیستی و تهمت ها و نسبت های ناروا و جنگ روانی و تبلیغاتی و عملیات تخریبی تلاش کرده اند تا مانع گسترش و نفوذ آن در جهان بشوند و البته این ظلم بزرگی است که نسبت به بشریت و ارزش های الهی و ادیان الهی و حضرت مسیح(ع) و حضرت موسی کلیم (ع) و پیروان راستین این دو دین و پیامبر بزرگ الهی روا داشته اند.

درباره حدیثی که به این مضمون نقل شده است: «لامهدیٰ إلا عیسی بن مریم (ع)؛ مهدی نیست مگر همان عیسی بن مریم» باید گفت:

۱. این حدیث سند قابل اعتماد و قابل قبولی ندارد و نمی توان به آن استناد کرد و راوی آن متهم به سهل انگاری در نقل است. راوی علی بن محمد بن خالد جندی (مؤذن الجند) است.

مرحوم مجلسی (ره) در این باره می گوید:

علمای اهل سنت اتفاق نظر دارند بر آنکه در صورتی که راوی خبر معروف به تساهل در روایت باشد خبر و حدیث او قابل قبول نخواهد بود. [۳]

۲. حدیث واحد است و خبر واحد به فرض صحت در احکام حجیت دارد نه در مسائل اعتقادی و مباحث عقلی در مسائل اعتقادی علم و حجت شرعی لازم است.

۳. احتمالاً حدیث یادشده توسط جریان های مسیحی و نفوذی ساخته و پرداخته و در احادیث دست برده شده باشد.

۴. به فرض آنکه چنین حدیثی در روایات ما آمده باشد لکن در روایات فراوان دیگر آمده که آن حضرت ظهور خواهد نمود و پشت سر حضرت مهدی (ع) اقامه نماز خواهند کرد و این حدیث با احادیث دیگر قابل جمع است که آن حضرت ظاهر و پشت سر امام عصر ارواحنا فداه اقامه نماز خواهند کرد و نافی ظهور ولی عصر (عج) نمی باشد. ممکن است تحریف در لفظ نیز رخ داده باشد و کلمه «مع» بعد از «الا» از قلم افتاده باشد؛ یعنی «لا مهدی الا مع عیسی بن مریم؛ مهدی نیست مگر همراه عیسی بن مریم.»

۵. این حدیث به این معناست که تصور نشود حضرت مسیح (ع) خود مستقلاً ظاهر می شوند و یا حضرت مهدی (ع) بدون حضرت مسیح ظهور خواهند نمود.

پس از نگارش این موضوع دوستان موثق نقل نمودند که این حدیث شریف در کتاب تذکره الاولیا با این سبک آمده است:

«لا مهدی إلا عیسی بن مریم معه.»: مهدی نیست مگر آنکه عیسی بن مریم با اوست.

که «معه» در آخر حدیث شریف به جای مع که ما احتمال داده بودیم ساقط شده آمده است و اگر این باشد «نعم الوفاق» و یا این نقل و روایت قرینه بر منظور از حدیث یاد شده است و معنای حدیث شریف به نوعی ملازمه بین حضرت مهدی ارواحنا فداه و حضرت مسیح (ع) است که هر یک علامت دیگری و نشانه و شرط ظهور و نزول و حضور دیگری است و مانند خورشید و نور با یکدیگر جز با ظهور و حضور دیگری به وقوع نمی پیوند و تحقق نمی یابد. و این خود بهترین دلیل و شاهد بر ادعاهای بی اساس و ساختگی کسانی است که نسبت به هر یک از این دو موضوع مقدس و همراه یکدیگر ادعای انفرادی داشته باشند؛ ادعای مهدویت بدون نزول حضرت مسیح (ع) و یا ادعای نزول مسیح (ع) منهای حضرت مهدی (عج) چه در اسلام و چه در مسیحیت.

آری ظهور هر یک از این دو، مکمل دیگری و شرط و متمم دیگری خواهد بود. و در حقیقت همانطور که از روایت استفاده می شود، امام مهدی (عج) قدوه و اسوه و اهل البیت (ع) مشمول کرامت خاص الخاص و اخص الخواص بوده و رسول اکرم (ص) صاحب لوای حمد است و رحمت للعالمین است و آدم (ع) و دیگر انبیا (ع) تحت لوای آن حضرت در فردای قیامت خواهند بود و چه بسا فلسفه این تقدم مهدی (ع) بر مسیح تسلیم در برابر خاتمیت و خاتم الاوصیا و صاحب سدره المنتهی بوده و این علامت آن باشد که دین و قرآن محمد (ص) و اهل بیت آن حضرت در افق اعلا هستند و چه بسا این خود از اسرار و رموز الهی و تأویل این قبیل احادیث باشد. و البته حضرت ولی عصر (ع) امامت به مفهوم ولی الله و ولی اولیا ءالله و ولایت مطلقه الهیه است و تقدم آن رتبی است و بالاتر از مقام نبوت مطلقه است. [۴]

نه مهدی (ع) جز با نزول حضرت مسیح ظهور نخواهند فرمود و تکمیل سلسله و زنجیره پیامبران و رهبران الهی در آخرالزمان با ظهور مهدی (ع) اتفاق خواهد افتاد. و آنچه امروز مسیحیت آمریکایی تصور می کند که آرمگدن اتفاق خواهد افتاد و امام عصر (عج) و مهدی موعود (ع) در کار نخواهد بود و دروغی آشکار بیش نیست.

۶. دروغگوها و کذاب ها فردا مدعی مهدویت و یا امامت و یا مدعی نیابت و یا ظهور باب و مانند آن نشوند. این رخداد جز با حضور و نزول حضرت مسیح (ع) عملی نخواهد شد.

۷. خود این حدیث دلیل روشنی بر ظهور امام عصر (عج) و آینده روشن تاریخ بشریت و امید به آینده ای نویدبخش و ظهور منجی موعود و ظهور عیسی بن مریم (ع) و وعده ادیان الهی برای نجات کاروان بشریت از چنگال اهریمنان و شیاطین خواهد بود و این از نشانه های آن بزرگوار است.

۸. امید است صاحب نظران و اندیشمندان رسالت بزرگ خود را در تبیین معارف الهی و نقد و بررسی دقیق و حکیمانه مسائل و موضوعات عمیق اسلامی و ولایی برداشته و زمینه های سوءاستفاده و برداشت های غلط و جاهلانه و یا مغرضانه را از بین ببرند و اجازه ندهند تا در اثر سهل انگاری و یا غفلت مرزبانان معارف اسلامی و حقایق قرآنی، میدان برای دزدان راه و شیادها هموار شود و یا جاعلان و غافلان و عناصر پر ادعا و مردم فریب افکار عمومی را مشوب و چهره حقایق دینی را ملکوک و ذهن ها را شبهه ناک و افکار را مسموم نمایند و یا با خرافات و خرافه گرایی معارف بلند توحیدی دستخوش و ساوس شیطانی و یا سلیقه های گوناگون نفسانی بشود.

تذکر این مطلب نیز بسیار به جا و قابل توجه است که بحث و بررسی فقیهانه و کارشناسانه در این قبیل احادیث و روایات

و مسائل تاریخی و اجتماعی و فلسفی و سیاسی و کلامی و ادبی و مانند آن از ظریف ترین، حساس ترین و ارزشمندترین کارهاست و البته نیاز به قدرت استنباط و دقت و سلامت نفس و بصیرت در دین و آشنایی با علوم و فنون اجتهاد و آگاهی به رموز آن دارد و الا ناهلان و یا مدعیان ناآگاه و یا خودباختگان در برابر بیگانگان و بردگان هوی و هوس هرگز توان لازم را برای ورود در این میدان ها و اظهارنظر فنی و تخصصی و جلب اعتماد عمومی را نداشته و نخواهد داشت.

۹. حضرت مهدی (عج) بلاواسطه فرزند امام عسکری (ع) و حضرت نرجس خاتون است که در سنه ۲۵۵ قمری در سامرا متولد شده اند و در اعتقاد ما شخصی معین، با ویژگی ها و صفات خاصی بوده و هرگز جایی برای تردید، تحریف، خرافه گرایی، تفسیرها و توجیه های جاعلانه باقی نمی گذارد. عیسی بن مریم (ع) نیز پیامبر اولوالعزم بوده که حدود ۷۷۰ سال قبل از ولادت امام عصر ارواحنا فداه در بیت اللحم از حضرت مریم (س) متولد شده اند و در بینش صحیح دینی و تاریخ هرگونه ادعای ساختگی که به مفهوم یکی بودن آن دو بزرگوار مطرح شود و یا با انگیزه های گوناگون سیاسی اجتماعی و فکری مطرح شود دور از انصاف و خلاف وجدان و غیر منطبق با واقع است.

۱۰. طبق روایات متواتر اسلامی، آن بزرگوار دارای دو غیبت است: غیبت صغری و غیبت کبری و در عصر غیبت صغری رابطه با آن حضرت (ع) توسط نواب خاصشان برقرار می شد و در عصر غیبت کبری آن حضرت دارای نواب عام است و صفات ایشان نیز به طور کلی و کامل تعریف شده است.

ولی درباره حضرت مسیح که بحث غیبت و یا مباحث مشابه مطرح نیست بلکه در تعبیر قرآن کریم آمده است:

و ما قتلوه و ما صلیوه ولكن شبّه لهم… بل رفعه الله إلیه. [۵]

و حال آنکه آنان او را نکشتند و مصلوبش نکردند، ولیکن امر بر آنان مشتبه شد… بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد، و خدا توانا و حکیم است.

و در روایات ما بحث نزول حضرت مسیح (ع) است، نه ظهور آن بزرگوار. و این دو تعبیر و عنوان بسیار متفاوت است که یکی نشانگر غیبت و دیگری نشان دهنده عروج و رفع الی الله و نزول مجدد است.

درباره حضرت ولی عصر ارواحنا فداه این عنوان به کار نرفته بلکه عنوان غیبت، عصر غیبت و عصر ظهور به کار رفته است. یعنی او در میان ماست ولی از چشم ما به حسب ظاهر غایب است نه اینکه خداوند متعال او را به سوی خودش برده باشد، و یا به عقیده مسیحیت آن بزرگوار را به دار آویخته باشند و به ملکوت الهی پرواز کرده باشد. بنابراین ادعای تطبیق این دو با یکدیگر نمی تواند صحیح و قابل قبول باشد.

مهدی (ع) از ذریه رسول اکرم (ص) و فاطمه اطهر (س) و از خاندان محمد (ص) و هم نام رسول اکرم (ص) است. او قائم بالحق و قائم بالقسط است که او از مکه خواهد درخشید و یاران وفادار و استوار و انصار فداکار او در اسرع وقت به او ملحق خواهند شد. و جریان های صلیبی و صهیونیستی نیز نمی توانند بر چهره پرفروغ خورشید ولایت گرد و غبار نسیان و تحریف بپاشند.

آری مهدی (عج) وارث همه انبیا و اولیا است وارث زمین است وارث آدم و نوح (ع) و پیامبران اولوالعزم دیگر است وارث موسی کلیم و عیسی مسیح (ع) است تجلی همه ارزش های الهی و ادیان آسمانی است.

اکنون رسالت همه منتظران آن بزرگوار و ارادتمندان آستان مقدس حضرت خاتم الاوصیا (ع) احیای انگیزه های عمیق دینی و الهی و ایجاد آمادگی روحی و اخلاقی و گسترش فرهنگ مهدویت و ولایت و تلاش در راه بیداری امت اسلامی و زمینه سازی برای وحدت جهان اسلام و فداکاری و مجاهدت در راه نصرت آن حضرت و بسترسازی برای عصر ظهور و پیروزی حق بر باطل و آماده سازی افکار و اندیشه ها و ایجاد شرایط برای حکومت واحد عدل جهانی است.

و نصرتی معدّة لكم… حتی یحیی الله تعالی دینه بکم فمعکم معکم لامع غیرکم. [۶]

و یاری من مهیای شماست… تا آنکه خدای تعالی دینش را به وسیله شما زنده گرداند. پس همراه شمایم، همراه شمایم نه همراه (کسی) جز شما.

پی نوشت ها:

۱. صافی گلپایگانی، لطف الله، منتخب الاثر، ص ۲۹۰ به بعد.
۲. تعال صلّ بنا، فيقول الا إنّ بعضكم على بعض امرأ تكرمه الله تعالى هذه الامة.
۳. مجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۹۳؛ پس از نقل از كشف الغمّه فی معرفة الأئمّه، ج ۲.
۴. در این باره ر. ک: بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۸۸ و ۸۹.
۵. سورة نساء (۴)، آية ۱۵۷ و ۱۵۸.
۶. قمی، شیخ عباس، مفاتیح الجنان، زیارت جامعه کبیره